

Novinová zasilka - povolila Česká pošta, s. p., Odstěpný závod Praha č.j. Nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995
Placeno převodem
Novinová zasilka
Adresa adresáta:

ZPRÁVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

6/97
ročník 7

Velkorysé oslavy padesátého výročí návratu volyňských Čechů do vlasti

Přes čtyři sta Čechů narozených na Volyni se sjelo ze všech končin Čech, Moravy a Slezska dne 21. května 1997 do Posádského domu armády ve Vyskové n. M. Zde se konal jejich velký krajský sněm, který utčil nejvýznamnější událost v jejich životě, tj. návrat z Volyně do svých původních domovů. Po příjezdu jednotlivých skupin byly k dispozici všechny prostory a zařízení v budově. Bylo zajištěno slušné až komfortní ubytování, v němž si všichni mohli odpočinout po namáhavé cestě. V restauraci pod jednou střešou se mohli nasádit, dát si kávu, pivo nebo čaj. Pak si mohli prohlédnout vnitřek objektu, nebo si mohli zajít na procházku přímo před budovou, kde byl krásný výhled na Vyskov a okolí.

Účastníci sjezdu byli hned po příjezdu pohostěni koláč, které vyrobily volyňské ženy, především p. Bačovská, Pěničková a další. To také přispělo ke zvýšení příjmového příjevu ve velkém, moderním sněmovním sále. Setkání sněmu řídil p. Pěnička, vedoucí regionu Vyskov.

Zahajovací proslov přednesl plk. v. v. Josef Kulich, rodák ze Stromovky u Lucka. Uvítal všechny přítomné a pak hosty na podiu. Předsedu SCVP plk. v. p. prof. MUDr. Vladimíra Dufku, přednostu OKÚ, starostu města, zástupce tvůrce školy ve Vyskové plk. doc. Ing. Odehnala, ČSc, plk. gšt. Ing. Sovu, ppik. Sochora, dr. Petra Nováka, dále pravoslavného duchovního, zástupce vyselancectví Ukrajiny generálního konzula Ruské federace, podnikatele Ing. Navrátila a generálního ředitele ROSTEX Vyskov pana ing. Václava Hanáka.

Ve svém proslovu krátce připomněl, že život Čechů mezi Ukrajinou, Poláky, Židy a Němci byl po několik desetiletí klidný a spofádáný.

Všichni usadili své jazykové rozličnosti a od Čechů přejímali i jejich kulturní zvyklosti. Obdivovali výstavbu jejich obytných domů, hospodářských objektů a pěstování chmele a cukrovky.

Chlazení vztahů však nastalo po mnichovské zradě na českém národě, kdy Poláci začali vyvolávat konflikty s cílem získat kousek československého území. A to byl konec dobrých polských vztahů k české menšině.

Hlavní proslov přednesl pak prof. dr. V. Dufek, předseda SCVP. Uvedl základní příčiny reemigrace, aktivitu a vlastní úsilí volyňských Čechů o návrat do vlasti, význam prezidenta dr. Edv. Beneše, čs. vlády, v tomto ojedinelém, grandiózním předšlavlacím aktu volyňské větve našeho národa.(Jeho prosjev je ve velmi stručné, heslovité formě uveden v textu

Pamětného listu, který byl účastníkům setkání věnován). Celý jeho prosjev bude uveden v připravované publikaci k tomuto slavnému výročí. Zástupci některých regionů pak pozdravili přítomné a přednesli své zkušenosti ze života v cizině, byť slovancké. Bouřlivým potleskem byl odměněn projev krajanů z východní Volyně. Se stručnými pozdravy vystoupili též diplomatické zástupci Ukrajiny, Ruska, pravoslavné církve a naši Obce legiionářské. Po nich předseda Sdružení vtole poděkoval všem organizátorům tohoto velkého krajského setkání, především J. Kulichovi a V. Pěničkovu za vynaloženou práci. Velké oslavné dílo historického výročí uskutečnili vynikajícím způsobem. Slavnostní část pořadu byla ukončena před obědem. Po něm začala část společenských s hudbou, tancem, zájezdy a vzpomínáním, vzájemným vyhledáváním se, ba i popříjímáním dobrého moravského vína.

J. Kulich

V. Dufek

PODĚKOVÁNÍ Členové teplického regionu, kteří se zúčastnili 21. 5. 97 zjezdu na krajský sjezd ve Vyskové, chtějí touto cestou poděkovat všem organizátorům, kteří vzali na sebe tak velký úkol. Děkujeme jim, ale také všem členům vyskovského regionu za krásné připravený sjezd. Díky si zaslouží všichni, kdo jakýmkoli způsobem přispěli nebo přiložili ruku k dílu. Zároveň děkujeme veličtím Vyskovské posádce za poskytnutí noclehů. Za region Teplice V. Bizovský

Český Boratín vzpomínal

V sobotu 10. května tr. ožila malá veska Chotíněv na Litoměřicku pozoruhodnou účast bývalých občanů Českého Boratína při vzpomínkovém setkání u příležitosti 50. výročí hromadného návratu z Volyně do Čech. Zúčastnili se ho především zástupci té nejmladší generace, protože čas, ten nepřísný soudce našich činů a neupjatý vládce nad lidskými životy nám nejen vpsal do tvář pohnutou historií našich osudů, ale vybral si také svou honou dat, kterou nikomu nesleví.

Již vksná programem se základními informacemi, programem setkání, podrobnou mapkou blízkého okolí a výňatkem z poselství prezidenta republiky dr. Edvarda Beneše k uvítání Čechů, vracejících se z Volyně dávala tlak, že přijde o akci pečlivě připravenou, promyšlenou a cílevědomou.

V emotivně laděných projevech vzpomínali na poslední období pobytu na Volyni v letech 1939-1947 boratínští občané, příslušníci československé zahraniční východní armády

Jaroslav Chudoba, Vladislav Opočenský a Bedřich Opočenský. Připomněli, každý z jiného pohledu, sled událostí v tomto historicky sice nepatrném, leč strastiplném časovém období osmi let, nesmírně bohatém a také historicky sice tragické. Manželé Josef a Anna Vítkovi pohovořili na téma Český Boratín v souvislostech a Luboš Knecht promtlí videozáznam z cesty do rodné obce rodičů své manželky v květnu 1996, nazvaný "Ve stopách předků".

Po přestávce, která byla věnována individuálnímu setkávání a také občerstvení, Josef Vítk. vnuk vynikajícího boratínského učitele, který na tamní škole působil 43 let (1888-1931), seznámil přítomné se stavem příprav k odhalení pomníku předkům a rovněž pamětní desky na evangelickém kostele, který nyní slouží bohoslužebným účelům pravoslavných věřících. Slavnostní akce se uskutečnil 8. srpna tr. a zúčastně se jí početná delegace našich bývalých občanů, kteří našli svůj nový domov převážně v Chotíněvsi, Hrušovance, Horních Řepčicích, Sedlici a Soběnicích na Litoměřicku.

Josef Vítk informoval také o přípravě k vydání kroniky obce včetně jednotlivých ročin. Český Boratín byl evangelickou obcí a tím se dost odlišoval od jiných. Kruhová, která v žádné rodině nechýbala, byla Bible Kralická. Citová pousta ke staré vlasti byla však stejná jako u všech občanů na Volyni. Naše rodná veska měla v posledním období jen 42 popisných čísel. Do československé zahraniční východní armády se však z ní přihlásilo 74 mužů, z nichž 11 padlo. Dva bojovali v naší západní armádě, dva se stali nezvěstnými v Rudé armádě, jeden padl v armádě polské.

Boratín se vrátil - je titulek novinové zprávy, uveřejněné v zájmovém týdeníku Svazu Čechů z Volyně Věrná stráž ze dne 14. 3. 1947. Václav Chudoba v ní kčí, jak se občané z Českého Boratína vrátili do vlasti svých předků a vyjadřuje vděčnost vsem, kdo se o to zasloužili, i těm spolumobčanům, kteří je upřímně a přátelsky přijali mezi sebe. Rozmožněn kopie článku byla pro zájemce k dispozici.

Již více než pol století nás dělí od té nesmírně těžké doby let 1939-1947 plně strádání, utrpení, lidských obětí. Naše paměť však žije, ona nezaplněná paměť s hluboce vrytou bolestnou vzpomínkou na všechno prožité. Nechceme-li tuto minulost znovu prožít, nesmíme na ni zapomenout. Proto jsme si jí připomněli i při vzpomínkovém setkání v Chotíněvsi, kde jsme důstojně oslavili 50. výročí našeho návratu do vlasti v únoru 1947.

Jaroslav Chudoba

Do redakce došel zajímavý dopis ze Lvova, který uveřejňujeme:

Vážení paní šéfredaktorko, posílám Vám Epopie volyňských Čechů od Jiřího Řebla z Rodinného kalendáře volyňských Čechů na rok 1938, vydaný nákladem České Matice školské v Republice polské v Lucku. Budu rád, jestli Vám budou užitečné pro Vás časopis k 50. výročí reemigrace. Ještěže ano, mohu Vám poslat další zajímavé příspěvky.

Několik slok o sobě: Jsem jednatelém České Besedy ve Lvově. Narodil jsem se v Praze a na Volyně jsem již delší dobu. Od r. 1947 v Hlinsku. O těch udlostech, co tam probíhaly později, Vám mohu psát. Na místa volyňských Čechů přijeli z Čech Ukrajinci, kteří měli za manželky Češky. Jejich osudy byly těžké. Rád budu s Vámi spolupracovat, aby zveřejnil Vás časopis.

S úctou Ivan Skamaj, ul. Medovojj Pečery 9/79, 290 038 Lvov, Ukrajina

A teď malý výňatek z Epopie:

... Hrozná válka rudou září zapálila celý svět, zřívavým dechem spalovala nejméně třetinu lidstva...
Volyň náše strážná se, plav úderů strážná se, píky pozemky hrnuly se, žijící vojska ze všech stran
... Mnoho řekl z našich víšek v Legiích též válčilo, staré vlasti u Zborova životy své složilo...
Spínaly se takto sliby, jež dědové složili, když se se svou drahou vlasti naposledy loučili.
Odhodlané tehdy žně předatí protočká řeč:

"Prostě vždy jsme odhodlaní vrbnoti se v krajině své...
Tak uvábnou se do své dědy Bílou Horu pomstili, za svobodu staré vlasti životy své složili.
Dokázali takto vlasti, že v nás češtiny nezhyne, že jsme věčně jeden národ, děti matky jediné..."

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Setkání kupičovských krajanů v Krásném Dvoře

Chci tímto dopisem poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě setkání všech Kupičovů, kteří se konalo 24. 5. v Krásném Dvoře. Nejpřve chci poděkovat Vaškovi Kytlově za celou organizaci, Maruše Rysáve za obtěhové shánění adresa a psaní dopisů, napsala všem, kdo jí oslovil. Liduška Ptáková měla nelehkou práci s přihláškami. Dost lidí posílalo peníze a přihlášky v doporučeném obálce. I když denně chodila na poštu pro peníze, o dopisech jí pošta nezprávala a posílala je zpět. Děkuji všem, i těm, o kterých nevím, co pro to udělali, asi nejvíce z obtěhových byla rodina Kytlova, Vašek, jeho paní, syn a Jaroslav Kytl, který přijel z Kanady a ve větší míře zaplatil vydání knihy "Kupičov, jak nám o něm vyprávěli" - fakta a jména. Je to velice hezká knížka a s mnohem poučije i nás, co pro to přišli do Čech jako děti a tak si mnohé nepamätujeme. Bude to pamätka pro naše děti a vnuky. Děkuji obzvlášť už zeměmělovi Bohuslavu Hálkovi, váženému Josefu Tomanovi a Václavu Židlickému, kteří zachytili důležitá data.

Nejvíce chválím a díky patří obě Václavu Kytlově, který knihy spolu se Slávkou Žákovou vlastně v krátké době přepsali a stvořili. Vřelé díky!

Můj obdiv a uznání patří i Václavu Zápotockému za seznamy, rodokmeny, adresáře a ostatní zajímavá data. Mile mě předkvalil

seznam všech prvních přistěhovalých Čechů. Překvapilo mě také, že devět občanů, kteří se narodili v Čechách, se ještě vrátilo zpět do vlasti.

Na setkání bylo vše dobře připravené. Zahájilo se ekumenickou bohoslužbou tří významní. Po úvodním slovu katolického kněze a čtení z Evangelia, promluvil evangelický kněz Jan Jeleček, krajan z Kupičova, a obřad ukončil pravoslavný kněz. Chci při této příležitosti vzpomenu na katolického kněze Burzmiňského, který riskoval ve válce svůj život, aby zachránil mladé lidi před nucenou prací tím, že jim vydal falešné křestní listy. Tak zachránil i Emíliu Dufkovou. Krásné nám zazpíval v kostelku kostelní sbor z Podbořan a nakonec zazněla píseň "Bože, chválime Tebe", celým kolektivem. U pomníku našich padlých jsme položili květiny a promluvil p. Slávek Točner.

V pěkné škole v Krásném Dvoře bylo vye nachystáno pro 320 lidí, ale bylo nás více, takže se všichni ke stolům ani nevesli. Velice hezky a krátce promluvil prof. Dr. Dufek. Chci poděkovat neznámým ženám, které napleky ukovro a kolče, kuchařkami za dobré oběd i všem hostům, kteří promluvíli, z Polska, Kupičova a všem, kdo se snažili vytvořit pěkný program, všem, kdo uspořádali krásnou výstavu věcí z Kupičova, fotografií a dokladů. Děkuji Pánu za slova našich lidí a za krásný, úspěšný den. Ještě někdy na shledanou!

Vilma Magáňová

Region Frýdlant

Slavnosti setkání při příležitosti 50. výročí presidenti do vlasti se uskutečnilo dne 27. 4. 97 ve 12 hodin v sále krajana M. Proška ve Frýdlantu za hojně účasti krajanů a hostů. Velkým povzbuzením pro činnost našeho regionu byla přítomnost předsedy ÚV prof. V. Dufka s choťi, prof. Ing. Klusákové a krajanů z regionu Litoměřice, pí. M. Dědkové, mistopředsedy ÚV a p. Kuchynky. Setkání zahájil a vedl předseda regionu kr. F. Tylchtr.

Profesor Dufek prostými a živými slovy připomněl význam 50. výročí návratu do vlasti, problémy, které předcházely jeho uskutečnění, nejdůležitější okamžiky při vlastním přestupu i usilování v jiných domovech. Prof. Klusáková se zmínila o významných úsecích poválečných let. Její bezprostřední zprávu o setkání s volyňskými vojáky i občany, které předtím znala jen z vyprávění svého otce gen. L. Svobody, vřhla často jí i krajanům slzy do očí.

Př takovýchto chvílí setkání, kdy se odtrhne od skutečnosti úspěšného života a při vzájemném vzpomínání, se vracíme rádi k do našeho mládí: Na Volyn, do tvrdých poměrů za války, kdy šlo o život při nevyzpytatých národnostních sporech, i do osudu našich vojáků, kteří obetvovali životy v bojích za svobodu naší republiky i do nelehké situace při návratu do staré vlasti bylo nutno sžít se s novými lidmi a poměry. Na Frýdlantsku, v kopcovitém terénu, byl život navíc tvrdší, než v úrodných nížinách. Přivot litujeme často maloměrných sporů, které nám zneprjemňují využití kraťácích se na naše životy a zkalují naši družnost a radost. Vzpomněli jsme si i na obtěhové úsilí našich - v nedávno době zemřelých - krajanů, kteří pomáhali křísti naše Volyňské hnutí po letech nuceného odmítní. Jmenujeme alespoň zakladatele regionu Frýdlant kraj. Evžena Silného a regionu Liberec kraj. Petra Blümla. Je třeba poděkovat za úsilí celé řady krajanů, kteří neletují svého volného času ani hmotných prostředků pro udržení soudržnosti regionu. K těm patří současný předseda společené kraj. regionu Frýdlant-Liberec. František Tylchtr a Růžena Pospíšalová, která má na starosti kulturní činnost. Naše setkání se zúčastnila i řada krajanů, kteří se přestěhovali do jiných oblastí a rádi se vracejí na naše srazy. Těma Maruška Záhrbová z Prachatic a manželé Jánovi z Kutné Hory.

Moc děkujeme i našemu sponzorovi kraj. Miroslavu Proškovi, který přes své vlastní problémy umožňuje naše každoroční setkáním bezplatným propůjčením sálu a zajištěním občerstvení.

Při této příležitosti přispějí krajané na fond tisku ÚV částkou 690 Kč a na činnost regionu 745 Kč.

K dobré pohodě přispěla i hudba p. Vávry z Rásnice, která doplnila zábavnou část setkání pěknými melodiemi, jež nutily i ke zpěvu. U závěru poděkovála mistopředsedkyně ÚV Sávru krajanu M. Dědkové všem, kteří se podíleli na přípravě pohostění a tomboly, protože z takto připraveného setkání každý odcházel s dobrou náladou a smílečkem na památku.

Za region Ludmila Malická

Region Mariánské Lázně - pobožka Tachov

Dne 25.5.97 se konala v restauraci volyňských Čechů "U Rajmí" přátelská beseda u příležitosti 50. výročí návratu Čechů z ukrajinské Volyně do staré vlasti. Rozhodla jsem se, že jako díky za milé pozvání napíši do Zpravodaje. Besedy se zúčastnilo přes čtyřicet krajanů. Jako na jiných setkáních i tam se stoly probíhaly pod drobnotami pilných krajanek. Ve vřácích bylo tolik větví, že se musely postavit stranou, abychom na sebe viděli. Mezi hosty byla i vedoucí regionu Mariánské Lázně paní Emílie Pecová. Inicivátorem tohoto setkání byla důvěrnice pro Tachov, paní Růžena Kučerová -Valesová a její manžel, po snátku s ní též Volyňák. Paní Kučerová mile utvářila přítomnost, připomněla k jaké příležitosti jsme se sešli, vyzvala nečleny ke vstupu do našich řad, rozdala přihlášky, a pět již vyzpěných odevzdala paní E. Pecové.

Já jsem stručně informovala krajanu o průběhu celostátního krajanového sněmu ve Vyskove na Moravě, a přečetla znění pamětního listu. Po přípitku a vydatném občedě se rozpruzdila živá beseda. Někteří krajané, včetně mě, se neviděli destiky, ba i padělat let! Na Zánědním, mnou doposud navštívěním setkání, se nezapomnělo tolik písniček, ukrajinských ruských i staročeských, které se zpívaly na Volyni.

Nakonec se Tachovští domluvíli, že založí samostatný region SČVP a uspořádají si slavnosti Václavskou nebo Havelskou veselici. Uprímě se přiznávnám, že se mi z této milé společnosti ani nechtělo domout do Karlových Varů. Je důlžno poděkovat manželům Kučerovým, jejich synovi, který fotografoval a natáčel na video, majitelům restaurace manželům Rajmovým a všem, kdo piložili ruce ku pomoci na zdar tohoto příjemného setkání.

Věra Pelcová

ZÁJEZD NA DUKELSKÉ BOJIŠTĚ

Ve dnech 4.-8. října 97 se uskutečnily zájezd na Duklu. Zájezmi přihláše se do konce července t. r. na adresu Ivana Malického, U Lužického semináře 19, 118 00 Praha 1, tel. 02/53 98 95. Cena cca 1100 Kč, v ceně acar, 3krát plná penze se ubytováním a večere na pamětním místě. Pokud nebude dostatečný počet zájezmců, zájezd se neuskuteční. I. Malická

ZÁJEZD RODÁKŮ NA VOLYNĚ

Cestovní kancelář PANCEST uspořádala ve dnech 28. 5.-3. 6. 97 zájezd pro rodáky a jejich rodinné příslušníky do Mirohoště u Dubna. S obtěhováno se o úspěšný průběh zájezdu postaral organizační výbor pod vedením Ing. Miloslava Grindlera. Účastníci si prohlédli známá místa, český hřbitov, školu, cerkev, navštívili příbuzné a známé, kteří jsou ochotni opravovat hroby na českém hřbitově. Zjistili jsme, že Ukrajinci na Čechy nezapomněli, stále se v Mirohošti říká "U Svobodů, Flanderů mlyn, Medunů kopec. Nově navštívil restaurace dostala název Medunova hora. Došlo bytlo o účastnky zájezdu pečováno v Dubně v hotelu Serpánko a restauraci Dubno, za což patří

dík M. Pánkové, která vše pečlivě zajistila. Vydržel se společně většak na rozloučenou a absolvoval Střední školy města Dubna. Byli jsme srdečně zváni účastnit se opět jejich setkání za 5 let v Dubně. Účastníci si ve skupinách sdělovali vzpomínky z let minulých. Pěkným zážitkem pro všechny byla prohlídka monastýru v Počajově. Zajímavé spínání očekávání, jen počkat na zklamání, bylo vlnou a deštěm. Ale brali jsme to s humorem a říkali si: za rok se vrátím, snad bude líp.

Miluse Dědková, účastnice zjezdů

Zlatá ta naše kuchyně česká!

Jak přijedu domů do vlasti, dávám vše jsem hamburgerů fy MacDonalda i pokrmům typu "hot-dog" a popotávám si darů české kuchyně, které prá nej sice nejzdravější, ale která naprovo chutná. Af si říká kdo chce co chce, nad tavkou svičkovo se smetanovou omáčkou, nazdobeno brusinkami a doplněnou poctivým českým knedlíkem se člověku sbíhají sliny už jak se to nese na stůl. Nebo takové "Sunkenfilky" se znojemskou okurčkou. To je úplně pohádka.

Jenomže i do té naší vlasti se nyní natlačily firmy západního stylu a nabízejí téměř na každém rohu své rychlé speciality, které sice rychle nasýtí, ale mlsný jazyček příliš neuspokojí. A místní podnikavci se ochotně tomuto trendu přizpůsobují, takže se to na jejich jídelníčku přímo hemží exotickými názvy. Když kuře, tak "kuře á la bažant", nebo je to zas "kuře po provencalsku" a podvátě-li se na cenu, nestacíte zasnout. Jsou vsakulku světové. Proto při svých návštěvách Prahy vyhledávám ty restaurace, které ještě mají ve svých službách poctivé české kuchaře, kde najdu to, co hledám. Poctivé české jídlo bez cizokrajních názvů a za solničku saru.

Do jedné takové říší české hospodky mě zavědli přátelé již loňského roku. Tehdy to vypadalo, že novopetějí majitel domo českému nájemci neprodoují nájem, protože o prostory měl zájem jakýs Ind, který to chtěl předělat na luxusní indickou restauraci. Tomu majitel domo dával přednost, protože sliboval zaplatit mnohonásobně vyšší nájem a také znoctvo částku předem jako zálohu. Ale jak jsem se na to přiletu dověděl, hospodka je dál v českých rukách. Jak se práj ukázalo, vyklubal se z mlieho Inda podvodník, který měl jednu kapsu prázdnou a druhou vysypanou. Na což nastěhli ten penězochytí majitel domo přišel včas a raději si nechal poctivé českého nájemce. Jelikož se v té hospodce scházeli má přátele, ocitl jsem se tam třetí den po přiletu do Prahy i já. A český personál, který mě zná z loňské návštěvy, mě uvítal jako nějakého stámgasta. Přišel mě pozdravit pan šéf Karlik Šetela a hned se mě ptal, na co bych měl chut. Nějak mi to utlíto, že bych si s chutí dal poctivou českou česnečku. A hle, i když v oficiálním jídelníčku nebyla, za necelou čtvrt hodinkou stál sálek s kouřící se polévkou před mnou. Kuchař Pepa Štělch nelenil a jen pro mě polévkou obratem uvařil. Podnikatelská vstřícnost, ze které by si řada nových podnikavců měla vzít příklad. Já měl chut na česnečku a byla. A jak voněla. Přátelé, není to sice Zádny "interhotel", ale přijde-li na návštěvu vlastní a budete-li si chtít pochutnat na pravé české baště, zajděte si v Fraze 6 do Člakovy ulice do restaurace "U kněžny Václava" a uctíte nebudete litovat. Je to jen kousek od stanice Hradčanská na trase metra "A". Bývá tam sice dost plno, ale není třeba předem objednat si na pražském telefonním čísle 24 31 51 92 předem místa v salonku a také to, na co budete mít zrovna chut. Budete-li mít chut třeba na dozlatova vypečenou husu se zelím a chlutpými knedlíky, objednáte-li si ji den předem, budete ji mít. A za takový úplný oběd zaplatíte vpravdě tožek, co

byste u "MacDonalda" dali za obyčejný hamburger. A navíc, čepují tam vynikající pivoz z Krušovickeho pivovaru, který L. P. 1581 založil sám cisár Rudolf II, a to k poctivé české kuchyni patří.

Josef V. Toman-Tomaněk

Přepsáno z Krajanských listů v USA.

Z dějin Mirotná

Česká vesnice Mirotná na Volyni, vzdálená 12 km od města Zdobuovna o 10 km od města Rovno byla založena roku 1900. Vznikla úplně jinak, než drtivá většina ostatních českých vesnic na Volyni.

V roce 1900 zakoupilo 29 českých rodin asi 550 ha polí, z toho na 100 ha luk a rašelinistí od šlechtice z ukrajinských vesnic Ivackova a Hlupanin.

Kupujícími byly české rodiny z nedaleké Michalovky a Jadvipola u Rovna, dále pak z jižního Ruska - z Chersonska, z českých vesnic Bohemka, Alexandrovka a dalších. Šlo o rodiny vyznání českobratrského evangelického a baptistického. Pole byla v té době levná, takže některé rodiny zakoupily 30 až 50 ha. Protože v té době v carském Rusku ještě platil zákon zakazující jakémukoli vlastnictví osobám, které nebyly pravoslavného vyznání, podarilo se jim získat důvěryhodného Čecha pravoslavného vyznání, který přestoupil na pravosláví a pozemky byly kupovány na jeho jméno. Když pak byl tento zákon zrušen, kupní smlouvy byly převedeny na skutečné majitele. Tak těchto lidí v té době žilo v nové vesnici české vesnice Mirotná!

Název Mirotná si zvolili přistěhovalci sami. Při zakládání vesnice vyznačili uhrbitov známější sídliště 2 ha pro školu, kostel a hřbitov. Ze staré budovy po bývalém majiteli, která stála na vyznačeném pozemku, si otevřeli školu, která v neděli sloužila pro konání bohoslužeb.

V dalších letech si svépomocí vybudovali kostel, který byl v září roku 1912 vysvěcen a dán do užívání. Výročí slavnostního otevření kostela se pak v budoucnu stalo 20. ročníkem dnem posvěcení kostela. Přestože se novopřistěhovalci v Mirotně líbili, určitý pohyb obyvatel tu přece jenom byl. Například rodina Pojmanova se v roce 1913 odstěhovala zpět na Chersonsko, rodina Pospíšilova přestěhovala do nedalekých Novostav. Vesnice se však nadále rozrůstala o další obce, většinou pravoslavného vyznání, ale i k náboženským zážitkům tu nedocházelo - naopak noví přistěhovalci chodili do evangelického kostela, děti se společně učily náboženství atd. O vánocích se vždy konala různá dětská vystoupení se zpěvy, recitacemi atp., o která byl zájem i u některých občanů v sousedních vesnicích. Tento nově vznikající životní styl Čechů, pocházejících z různých koutů Ruska a Čechů byl přerušen první světovou válkou.

Záležno první osídlení na začátku 20. století stálo v úbytku a hospodářské budově, tzv. "batin" - nepřeháňených cíhel anebo ze dřeva, po první světové válce došlo k velkému oživení a staré, většinou i malé obytvé domo a hospodářské stavení se nahrazovaly novými stavbami z kamene, cíhel a dřeva. V roce 1924 se několik českých rodin - potomků českých exulantů - odstěhovalo do staré vlasti.

V té době po první světové válce si obec vybudovala hasičskou zbrojnicu, byl zde již potřebný počet životnostků: dva ševci, dvě řezavny, tři krejčí, jeden sedlář a jeden kovář. Společně se vítal Nový rok, oslavoval 28. říjen. Občas do vsi zavítalo i putovní kino, slavily se další svátky atd. Rada dětí - a těch ve vesnici měly být až 70 - po ukončení místní čtyřletky dojížděly do soukromé české školy ve Zdobuovně, kde ukončila sedmou třídu.

Také tence, že se řici pokojný a klidný život byl narušen - začala druhá světová válka a Mirotná, jako celé území východního Polska, byl připojen k SSSR. V obci vznikl kolchoz, do kterého vstupovala asi polovina rodin. Netrvalo však dlouho a začala německo-sovětská válka a přišla německá okupace. I v této těžké

době se každou neděli konaly bohoslužby, lidé se snažili pospí modlitbami, přežít těžké válečné období... I když se okupanti snažili vydobýt u našich zemědělců maximum potravin, dovedli si Mirotnští vždy poradit a uchránit pro sebe i známé ve městech více potravin, než mlsné odevzdat okupantům.

V té době jsme museli čelit nejen německé hrabství, ale i hrabství a nemávnosti banderovců. Něsle vesnici, aby učinila životy svých obyvatel a zabezpečila pro nás dostatek potravin, byla nucena vytvořit domobranu a ozbrojené hlídky stále zabezpečovaly klid v obci. Přesto se však určitěmu zpusožením od banderovců nechráněná - jen co v roce 1944 narukovalo 33 mužů a jedna žena do čl. armády v SSSR, banderovci vtrhli do vsi. Vzápěnkem byli tři zavražděni občané, dva zranění, 2 splněné stodoly a některé rodiny vyleny.

V této druhé světové válce tři chlápci z naší vesnice váleční v řadách sovětské armády. Dva zahynuli neznámé kde. Bratři J. a M. Jelinekova a Ant. Svěčený v roce 1940 edli spolu s českými vlastenci, kteří odešli z protektorátu, a čtyřadvacet jich bylo přechodně ubytováno v Mirotně, do SSSR a odtud se dostali do čl. vojenské jednotky na Západě. Z osady Český Háj, která byla pouští Mirotná, narukovalo do čl. voj. jednotky v SSSR osm mužů. Ti muže a jednu ženu v této osadě zavraždili banderovci.

V průběhu německé okupace působila v obci protiněmecká tajná organizace Blanik. Mirotnští občané v té době zachránili čtyři Židy. Ti po celou dobu okupace přeživali ve chleběch, stodolách, na půdách, dostávali zdarma od zedlých občanů potravinu i nejnutenější obědění, o která byla velká nouze. Mirotnští občan Vláda Kazilovský zachránil mladé židovské děve. Sám však vládu nepězil - byl přepaden banderovci, kteří mu ukradli krásné kono, jeho třípku a ve spodním prádle oběsil v lese.

To je málik střípků z historie naší vesničky Mirotná, jak nám utkvěly v paměti. Nemáme by nikdy zapadnout v zapomnění - vždy to byl kraj krásného, někdy velmi těžkého života nás Čechů na Volyni...

Josef a Anna Pojmanovi
Oparno, p. 411 31 Velemin

DŮLEŽITÉ SDĚLENÍ!

Z rozhodnutí předsednictva SČVP budeme napříště uvádět v rubrice NAŠI jubilanti a Naše řady opustit jen zcela stručné údaje.

NAŠI JUBILANTI

Region Čech: 14. 8. Emílie Kubečková z Zdobuovna - 70 let. 14. 8. Vladimír Slevinský z Cerkevské - 70 let. 9. 8. Rostislav Kozák ze Sofievky - 65 let. 16. 9. Václav Pernětěk z Volkova - 80 let.

Region Domažlicko: 29. 7. Evžen Šimková z Dolinky - 80 let. 8. Marie Vojtková z České Kolonie - 70 let. 15. 8. Věra Kábrtová z Dolinky - 75 let. 22. 8. Antonie Rychliková ze Zikmundovy - 82 let. 8. 9. Marie Biňovcová z Kopce - 60 let. 20. 9. Jiří Volný z Olšanky - 60 let. 1. 10. Marie Kurovcová z Dolinky - 70 let. 18. 10. Marie Lamačová z Lipin u Lucka - 88 let. 25. 11. Ing. Josef Vích z Krušnice - 75 let. 22. 8. Marie Křhkovcová z Ráčina - 75 let.

Region Šumperk: 60 let se dožívají: 29. 7. Alžběta Palátová z Josenku; 7. 9. Alice Bílková ze Šumperka, 9. 9. Antonie Kynstová z Nového Malína, 5. 11. Evženie Fricová z Petrova n. Desnou, 24. 10. Josef Šimek ze Šumperka a 29. 11. Jaroslav Sodomek ze Šumperka. 65 let - 15. 8. Josef Šavel z Vykřivky; 70 let - 8. 8. Rostislav Dolezal z Páradub; 26. 10. Leontín Rá z Vernetovic; 75 let - 5. 7. Josef Kečt z Nového Malína, 5. 11. Slávěna Rybková ze Šumperka, 11. 12. Anna Cingrová z Lehint; 80 let - 4. 12. Františka Končická z Rapotína, 84 let - 11. 11. Libuše Zahradníková z Libiny; 23. 11. Emílie Hajná ze Šumperka. 86 let - 20. 9. Václav Šmid z Benkova. 87 let - 6. 10. Jaroslav

Dědek z Nového Malína. 89 let - 10. 10. Žofie Kyselová z Rapotína.
Výsledek jubilejním přejeme pevné zdraví, optimismus a mnoho štěstí v budoucích letech života!
Vedoucí regionů a redakce

NAŠE ŘADY OPUSTIL...!

Region Rakovník

5. 5. 97 zemřel Jaroslav Hovorka, plukovník v. v. 97 let, člen čl. zahr. armády na Západě, ve věku 78 let.

New York Vzpomínka - dne 7. 7. to bude 10 let, co zemřel mimonetník Václav Mazánek Kanada

Dne 28. května zemřel nešťastnou náhodou p. Václav Chmelík z OSHAWA Ont.

Region Praha

5. 5. zemřela ve věku 84 let pe. Olga Štěpánková-Perná z Kvaslová bytem v Tuchlovicích. 25. 3. zemřel ve věku 84 let p. Rostislav Horák ze Žitomiru, bytem v Praze.

Severomoravský region

Dne 28. 5. zemřela ve věku 60 let p. Alena Moravcová z Hrušovic na Volyni, bytem v Krnově.

Region Broumov

dne 2. 5. zemřel p. Vojtěch Zajíček z Malé Zubovitziny ve věku nedožitých 75 let.

Čest jejich památce! Nezapomeneme!

Rodičům pozostalých vyslovujeme hlubokou úctu. Vedoucí regionů a redakce

Malešovice - 100 Kč, Demková Emílie, Malešovice - 100 Kč, Křezáčků Vladislav, Malešovice - 100 Kč, Stelmažuková Ludmila, Malešovice - 100 Kč, Vaňurová Antonie, Malešovice - 100 Kč, Křivánková Anna, Kupařovice - 100 Kč, Vaněk Miroslav, Pohofelice - 100 Kč, Margentínová Miroslava, Pohofelice - 100 Kč, Čeperová Emílie, Smolín - 50 Kč, Havelka Václav, Hrušovany n. J. - 200 Kč, Rusínová Milada, Hrušovany n. J. - 200 Kč, Hiermanová Milada, Moravčice - 200 Kč, Kozáková Emílie, Olešovice - 50 Kč, Horová Emílie, Malešovice - 100 Kč, (Celkem 3100 Kč z reg. Moravský Krumlov) Prof. Kučerová-Hegová Alla, Praha 4 - 200 Kč.

Severomoravský region: Příbyláková-Hlaváčková - 1.000 Kč, Baborová Cecílie - 100 Kč, Kandík Vladimír, Nový Jičín - 100 Kč, Křesina Josef - 100 Kč, Kočina Jan - 100 Kč, Kraczková Antonie - 200 Kč, Kabát Stanislav - 200 Kč, Kubelková Olga - 100 Kč, Novotná Zdenka - 100 Kč, Ing. Holý Jaroslav - 100 Kč, Seitl Vlastislav - 100 Kč, Seitlová Marie - 100 Kč, manželé Samcovi - 500 Kč, Chlébová Drahá, Ostrava - 100 Kč, Honková Eleonora, Mošnov - 100 Kč, Hloková Eufozie, Jirkov - 100 Kč, Dubec Václav, Suchbátův Odrův - 100 Kč, Verneř Václav, Poruba - 60 Kč, Honzová Antonie, Amulčovice - 200 Kč, Křiváček Emílie, Hofesedlo od rodáků z Hulče České odevzdala za setkáni 2.500 Kč. Malichových Libuše, Zboží 10, DK - 200 Kč, Oberajtrův, Zatec - 175 Kč, Najman Bohumil, Petrov n. Desnou - 500 Kč, Region K. Vary: Ing. Holeček Miroslav - 500 Kč, manželé Čechurovi - 100 Kč, Trvdý J. - 100 Kč, Raisa a Miroslav Randoví - 100 Kč, Dalecká Julie - 100 Kč, Kassalová Emílie - 100 Kč, Kličových Marie - 50 Kč, Lehmanová Evženka, Touchovice - 200 Kč, MUDr. Staněk Evžen, Litoměřice - 500 Kč. Šebek Vladimír, Cervená - 1.000 Kč, Ludvík Jaroslav, Jirkov - 100 Kč, Region Praha: Tůmová Marie - 200 Kč, Peterková Libuše - 100 Kč, Nosková-Kálová M. - 100 Kč, Puchnerová Lydie - 100 Kč, Tichý Vladimír st., Zatec - 100 Kč, Zahradnický Marie, Dolní Bečkovice - 200 Kč, Region Praha: Ing. Kluskusová Zde - 5.000 Kč (provize z prod. knih), Kaloušek Jindřiška - 70 Kč, Klepera Josef - 200 Kč, Martinovský Otakar - 200 Kč, Tachov: Pulerová Jiřina - 250 Kč, Hamrlová Antonie - 20 Kč, Jančík Josef - 100 Kč, Roubalová Olga - 100 Kč, Kučerová Růžena - 250 Kč, Kutová Evženka - 50 Kč, Valés Václav - 150 Kč, Velich Václav - 150 Kč, Dědová Nadežda, Jemnice - 100 Kč, Velich Václav, Tisová - 100 Kč, Mušková Vlasta, Tachov - 50 Kč, Rajm Jaroslav, Tachov - 100 Kč, Stelznerová Felixa, Tachov - 100 Kč, Šiková Evženka, Litoměřice - 300 Kč, Zatec - za setkáni rodáků z obce Michalovy - Andrš Josef - 100 Kč, Čechyřská Jiřina - Liběšice - 100 Kč, Čuhová Marie, Praha - 100 Kč, Černá Anna, Litvínov - 100 Kč, Dedecius Karel, Klášterec n. O. - 100 Kč, Dubská Amálie, Přepělky - 100 Kč, Dvořáková Olga, Most - 100 Kč, Duricová Lidie, Most - 100 Kč, Dunajová Lidie, Opavot - 100 Kč, Folbrunův Evženka, Klášterec n. O. - 100 Kč, Gálik Vladimír, Lovosice - 200 Kč, Hemensová Libuše, Švihov - 100 Kč, Jelinčková Miroslava, Zatec - 100 Kč, Janoušková Růžena, Klášterec n. O. - 100 Kč, Kevrlová Marie, Chmutov n. O. - 100 Kč, Krejčířková Evženka,

Lubeneč - 100 Kč, Legátová Darie, Zatec - 200 Kč, Mrhalová Alena, Slaný - 100 Kč, Němání Antonín, Opaava - 100 Kč, Petrčková Lidie, Stroupeč - 100 Kč, Petrčková Oldřich, Malé Zemošky - 300 Kč, Provančková Libuše, Stroupeč - 100 Kč, Provančková Vlasta, Stroupeč - 100 Kč, Pechová Světlá, Píseň - 100 Kč, Pospišilová Růžena, Teplice v C. - 100 Kč, Rys Karel, Ústí n. L. - 100 Kč, Mlýnský Miroslav Oldřich, Ústí n. L. - 200 Kč, Švejdárová Šarolta, Ústí n. L. - 100 Kč, Šulíkova Vlastimil, Velichov - 200 Kč, Šulíkova Bohumil, Klášterec n. O. - 500 Kč, Šrajbo Bohumil, Žitčelice u Zatec - 100 Kč, manželé Hamploví, Šumperk - 500 Kč, manželé Jonovi, Vykřivčice - 500 Kč, Cinková Libuše, Šumperk - 200 Kč, manželé Mědrov, Rapotín - 500 Kč, manželé Doležalovi, Pardubice - 200 Kč, Bílková Jaroslava - 140 Kč, Flanderková Marie, Vykřivčice - 100 Kč, Čmudchřiková Anna, Krnov - 50 Kč, Novotný Vladimír, Velké Losiny - 200 Kč, Šmída Václav, Benkov - 100 Kč, Procházková Antonie, Petrov n. Desnou - 100 Kč, Novotný Rostislav, Velké Losiny - 200 Kč, Tugolová Evženka, Šumperk - 100 Kč, Hamáčková Libuše, Nový Malín - 100 Kč, Liperská Ludmila, Olomouc - 100 Kč, Heliksová Tamara, Petrov n. Desnou - 100 Kč, manželé Doležalovi, Úsov - 200 Kč, manželé Sotolovi, Úsov - 100 Kč, manželé Savelovi, Vykřivčice - 300 Kč, Sedláček Václav, Mědrov - 100 Kč, manželé Nepustilovi, Úsov - 100 Kč, pan Slanina, Lanškroun - 100 Kč, Vohralík Josef, Unčovice - 200 Kč, Patera Vladimír a Krobotová Eliška - 200 Kč, pí. Kocpková, Velké Losiny - 100 Kč, Nětčková Jiřina, Šumperk - 100 Kč, Holásek Josef, Spindl. Mlýn - 50 Kč, manželé B. a H. Filipkovi, Zatec - 100 Kč, p. Morávek, Rapotín - 100 Kč, Boblachová Helena, Litovel - 180 Kč, od ostatních účastníků setit v Rapotně Vykřivčicích 5.045 Kč - celkem z tohoto sejití 24.000 Kč. Sebestová Evženka, Pohbožovice - 50 Kč, Ing. Sire Václav, Jmčin n. Lou - 200 Kč, manželé Libuše Hryzbičovi, Chábeň - 200 Kč, Tichá Emílie, Vlachov 3, Zábřev - 150 Kč, Bačovský Josef, Hlubočany - 100 Kč, Bernát Miroslav, Volevčice, Most - 500 Kč, Kuncová Věra, Karfín, Planá - 150 Kč. Setkáni krajanů z Malých Omešev u anškrucku - 50 Kč, Emílie - 50 Kč, Sedláček - 500 Kč, Manželé Pančovičí, reg. Heb - 1.000 Kč, Četverák Václav, Lovosice - 100 Kč, Region Cheb: Sohová Nřna - 100 Kč, Hofreiterová Marie - 100 Kč, Črňonková Anna - 100 Kč, Vorlová Emílie - 100 Kč, manželé Máčovi - 500 Kč, Jelinčková Mária - 100 Kč, Pajevčí Olga - 100 Kč, manželé Zahradnický - 200 Kč, Floriánová Evženka - 100 Kč, Rampusová Emílie - 100 Kč, ThDr. Křivka Jan - 500 Kč, Olmanová Lydie - 100 Kč, manželé Holubčickovi - 200 Kč, manželé Janatkoví - 200 Kč.

Stav účtu u KB v Zateci

číslo účtu 15. ledna 1997 260.339,18 Kč.

Prostředí doslechových výřků z zpravodajů J. Holec

Vážení členové,

společně expedice posledních dvou čísel Zpravodaje nezavazují redakce ani tiskárna, ani expediční skupina pražského regionu, nýbrž matřiční J. J. Hofman, který z osobních důvodů nevydává adresář oděratelů.

Ustřední výbor SČVP na návrh I. předsedy Sdružení prof. Dr. M. Satavy se jednomyslně rozhodl připravit novou adresu na pracovišti Dr. St. Slanika u Nřr. muzeu v Praze. Adresář se již dokončuje.

Obě čísla budou expedována v druhé polovině berence. Omlouváme se Vám a prosíme o pochopení. V. Dufek, předseda

V. Dufek, předseda V. Dufek, I. místopředseda

DARY NA KONTA SDRUŽENÍ - květen 1997

Oberajtrův, reg. Zatec - 175 Kč, Emílie Konfrstová - 300 Kč, František Mazánek, Rapotín - 300 Kč, P. Rakošán, Jindřichov - 100 Kč, Irena Svobodová-Pavlinová - 50 Kč, Jaromíra Ničová předala dar z regionu BRNO - 2.000 Kč. Alex Pichrt předal dar na tiskový fond a fond Sdružení - celkem 2.900 Kč. Alena Kubelková zaslala dar regionu Šumperk - 2.000 Kč, který věnovali účastníci oslav 50. výročí návratu do vlasti, konaných v Rapotně.

DARY NA MALÍNSKÝ POMNÍK,

připsané na účet u KB v Zateci, č. ú. 0.3149070207/0100 - konto Český Malín, za dobu od 16. dubna do 15. května 1997

Václav Michálek - 100 Kč, Michálková Lidie, Píseň Kothorská - 100 Kč, Dusová Božena, Velké Losiny - 200 Kč, OV Bp. za svobodu - 200 Kč, OV Bp. za svobodu - 2.000 Kč, Kalvach Vladimír, Dubí 2 - 200 Kč, Václav a Anna Šebkovi, Radčevě u Zatec - 2.000 Kč, Biljenková N. a Lehentová H., Kochovice - 150 Kč, Blázková Anna, Damnice - 50 Kč, Moravský Krumlov: Brabec Josef st., - 100 Kč, Buriánek Antonín - 100 Kč, Dufek Josef - 50 Kč, Everist a Barbora Egertovi - 100 Kč, Stanislav a Emílie Hellerovi - 100 Kč, Jakub Jaroslav, Damnice - 100 Kč, Jakobová Olga, Damnice - 50 Kč, Kvapil Josef, Damnice - 50 Kč, Mínduk Vladimír, Damnice - 100 Kč, Nováček Josef, Damnice - 50 Kč, Nováčkova Milada, Dahnice - 50 Kč, Josef a Antonie Vedralovi, Damnice - 200 Kč, Vošmárová Alžběta, Damnice - 50 Kč, Wagenknechtová Marie, Dolnice - 200 Kč, Benešová Antonie,

Důležitá upozornění! Jelikož se mnozí dotazy dárků na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel v Praze. Číslo konta: 7054454-018/0800, Čs.spořitelna a.s. - Melantrichova 5, Praha 1. Dary můžete poslat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejňování darů - dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! Krajané! Neposílejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktorky! Díky za pochopení.

Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zašlejte na adresu: prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hřebečkách 8, 150 00 Praha 5

Tiráž Zpravodaj - Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasný. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádáné rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do 3.

každého měsíce na adresu: Věra Latzelová Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávány novinových zaslánek povoleno Česká pošta, s.p., odštěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo 30. 5. 1997.

Tiskne NEOSET Praha 2, Neklanová 17.